

■ Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Κυριακοῦ Ἱεροσολύμων (28ῃ Ὀκτ.)

Ἡ φιlanθρωπία τοῦ δικαίου Σώζοντος*

*Ἡ τρισευλογημένη ἐλεημοσύνη
καὶ ἡ πλουσιοπάροχη οὐράνια ἀνταμοιβή της*

ΣΤΙΣ ἡμέρες τοῦ Ἐπισκόπου τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγίου Κυριακοῦ, ζοῦσε ἓνας πολὺ ἐλεήμων ἄνθρωπος, ὀνόματι Σώζων.

Περνώντας κάποια μέρα ἀπ' τὴν πλατεῖα τῆς πόλεως, βλέπει ἓνα φτωχὸ ποὺ ἦταν γυμνὸς καὶ τουρτούριζε ἀπ' τὸ κρῦο. Τὸν πόνεσε ἡ ψυχὴ του. Ἐβγαλε λοιπὸν τὸ ἱμάτιό του καὶ τὸ ἔδωσε στὸν φτωχό. Σὲ λίγο ἐπέστρεψε σπίτι του. Ἦταν σούρουπο καὶ ξάπλωσε νὰ κοιμηθεῖ.

Βλέπει τότε στὸ ὄνειρό του, ὅτι βρέθηκε σ' ἓνα θαυμαστὸ κῆπο ποὺ φωτιζόταν μὲ καθαρὸ αὔλο φῶς. Πλήθος λουλούδια - ρόδα καὶ κρίνα - καὶ ψηλόκορμα δένδρα τὸν στόλιζαν, ποὺ ξέχυναν ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὶς ρίζες μιὰν ὑπέροχη εὐωδία. Τὰ δένδρα ἦταν κατάφορτα

μὲ ὠραιότατους καρπούς, ὥστε τὰ κλαδιά τους ἔγερναν ὡς τὴ γῆ. Τὸ καθένα εἶχε ξεχωριστὴ ὀμορφιά. Ἀνάμεσά τους πολυάριθμα πουλιὰ ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη καὶ τὰ χρώματα κελαηδοῦσαν μελωδικά. Τὸ κελάηδημά τους ἦταν τόσο θεϊκό, ὥστε νόμιζες ὅτι ἐρχόταν ἀπ' τὸν οὐρανό.

Ὅλα τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ καὶ τὰ λουλούδια κυμάτιζαν μὲ πολλὴ χάρη. Βλέποντας καὶ ἀκούγοντάς τα δοκίμαζε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀπερίγραπτη γλυκύτητα καὶ ἀνέκφραστη ἡδονή.

Καθὼς παρατηροῦσε ἐκστατικός, ἔρχεται ἓνας νέος καὶ τοῦ λέει, «ἀκολουθήσέ με». Ἄρχισε νὰ βαδίζει πίσω του καὶ σὲ λίγο ἔφτασαν σ' ἓνα χρυσοκάγκελο φράχτη. Ἐρριξε τὸ βλέμμα του πέρα, ἀνάμεσα στὰ κενὰ ποὺ σχημάτιζαν τὰ χρυσὰ κάγκελα καὶ εἶδε μιὰν αὐλὴ καὶ

στο βάθος ένα θαυμάσιο παλάτι, πού αστραφτε. Καθώς κοιτούσε ο Σώζων, βγαίνουν απ' τὸ ανάκτορο δέκα ἕξι ἄνθρωποι φτερωτοί, πού ἔλαμπαν σὰν τὸν ἥλιο. Μετέφεραν ἀνὰ τέσσερις ἀπὸ ἓνα χρυσοστόλιστο κιβώτιο. Καθὼς διέσχιζαν τὸ παραμυθένιο ἐκεῖνο προαύλιο οἱ Ἄγγελοι αὐτοὶ τοῦ Θεοῦ, ὁ Σώζων κατάλαβε ὅτι κατευθύνονταν πρὸς αὐτόν.

Μόλις πλησίασαν στὰ χρυσὰ κάγκελα, ἀκριβῶς ἀπέναντί του, στάθηκαν, κατέβασαν τὰ κιβώτια ἀπ' τοὺς ὤμους καὶ τὰ ἀκούμπησαν στὴ γῆ. Φαίνονταν τώρα σὰν νὰ περίμεναν κάποιον μεγάλο νὰ ἔρθει. Καὶ πράγματι, σὲ λίγο βλέπει ὁ Σώζων νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τ' ἀνάκτορα ἓνας πανέμορφος ἄνδρας καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀγγέλων.

«Ἀνοίξτε τὰ κιβώτια», τοὺς διέταξε, «καὶ δεῖξτε σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο τὶ τοῦ φυλάω γιὰ τὸ ἱμάτιο πού μοῦ δάνεισε πρὸ ὀλίγου διὰ μέσου τοῦ φτωχοῦ».

Ἄμέσως ἀνοιξαν τὸ ἓνα χρυσὸ κιβώτιο καὶ ἄρχισαν νὰ βγάζουν χιτῶνες καὶ ἱμάτια βασιλικά, ἄλλα κατάλευκα κι ἄλλα πλουμιστά, ὅλα πανέμορφα. Τὰ ἄπλωσαν μπροστά του, ρωτώντας τον:

– *Σοῦ ἀρέσουν, Σώζων;*

Καὶ ἐκεῖνος εἶπε μὲ δέος:

– *Δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ δῶ οὔτε τὴ σκιά τους!*

Συνέχιζαν ὡστόσο νὰ τοῦ δείχνουν λαμπρούς, καταστόλιστους καὶ ὀλόχρυσους χιτῶνες, ὥσπου ἀνέβηκε ὁ ἀριθμὸς τους στοὺς χίλιους.

Ὅταν πιά μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ Κύριος τῶν Ἀγγέλων τοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβει τὶ σημαίνει τὸ «ἐκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει», τοῦ εἶπε:

– *Βλέπεις, Σώζων, πόσα ἀγαθὰ σοῦ ἐτοίμασα, ἐπειδὴ μὲ εἶδες γυμνὸ καὶ μὲ σπλαγχνίσθηκες καὶ μ' ἐντυσες; Πήγαινε λοιπὸν καὶ συνέχισε νὰ κάνεις τὸ ἴδιο. Ἄν δώσεις στὸν φτωχὸ ἓνα ἱμάτιο, ἐγὼ θὰ σοῦ ἐτοιμάσω ἑκατονταπλάσια.*

Ἀκούγοντας αὐτὰ ὁ Σώζων ρώτησε μὲ δέος, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰ τὸν Κύριο:

– *Κύριέ μου, τὸ ἴδιο θὰ κάνεις καὶ σ' ὅλους ὅσοι βοηθοῦν τοὺς φτωχοὺς; Τοὺς φυλάς ἑκατονταπλάσια ἀγαθὰ καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ;*

Κι Ἐκεῖνος τοῦ ἀποκρίθηκε:

– Ὅποιος θὰ θυσιάσει σπίτια ἢ χωράφια ἢ πλούτη ἢ δόξα ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφές ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ ὅποιοδήποτε ἀγαθὸ τῆς γῆς, «ἐκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει». Γι' αὐτὸ ποτὲ μὴ μετανιώσεις γιὰ μιά σου ἐλεημοσύνη ἐξευτελίζοντας τὸν φτωχὸ ποῦ τοῦ ἔδωσες κάτι! Μὴ τυχόν, ἀντὶ γιὰ ἀνταμοιβή, πάθης διπλὴ ζημιὰ. Διότι αὐτὸς ποῦ κάνει ἕνα καλὸ κι ἔπειτα μετανιώνει ἢ ἐξευτελίζει τὸν φτωχό, χάνει καὶ τὸν μισθὸ του, ἀλλὰ βρίσκεται καὶ ἔνοχος τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Σὼζων ξύπνησε γεμάτος θαυμασμὸ γιὰ τὸ ὄραμα. Σηκώθηκε ἀμέσως ἀπ' τὸ κρεβάτι του καὶ ἔδωσε καὶ τὸ ἄλλο του ἱμάτιο σὲ κάποιον ποῦ ἤξερε πὼς τὸ εἶχε ἀνάγκη.

Τὴν νύχτα βλέπει πάλι τὸ ἴδιο ὄραμα καὶ τὸ πρῶτῃ, χωρὶς καθυστέρηση, μοίρασε ὅλη του τὴν περιουσία, ἀπαρνήθηκε τὸν κόσμον καὶ ἔγινε ἕνας θαυμασίος Μοναχός.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 258/Ἰανουάριος- Φεβρουάριος 1994, σελ. 215-216.

